

Nr 133.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående pension å allmänna indragningsstaten åt musiksergeanten vid Hälsinge regemente C. A. Clementz; given Stockholms slott den 27 mars 1913.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över lantförsvarsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen medgiva,

att musiksergeanten av första klassen vid Hälsinge regemente, musikdirektören Carl Anders Clementz må under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av niohundra kronor att utgå från och med månaden näst efter den, varunder avsked från tjänsten varder honom beviljat.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas Riksdagens vederbörande utskott; och Kungl. Maj:t förbliver Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

David Bergström.

*Utdrag av protokollet över lantförsvarsärenden, hållet inför
Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet
å Stockholms slott den 27 mars 1913.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern STAAFF,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena greve EHRENSVÄRD,
Statsråden PETERSSON,
SCHOTTE,
BERG,
BERGSTRÖM,
friherre ADELSWÄRD,
PETRÉN,
STENSTRÖM,
LARSSON,
SANDSTRÖM.

Departementschefen, statsrådet Bergström, föredrog härefter inkommen framställning om pension åt musiksergeanten C. A. Clementz samt anförde därvid följande:

»Carl Anders Clementz, som är född den 7 januari 1866, antogs den 11 april 1881 till trumpetare vid Vendes artilleriregemente. Den 1 april 1890 blev han musikanförare vid Hälsinge regemente och erhöll påföljande år musikdirektörs namn, heder och värdighet. Såsom musikanförare vid regementet uppbar Clementz på grund av kontrakt ett arvode av 1,700 kronor, men då han 1894 erhöll beställning såsom fältmusikant vid regementet, varmed var förenad en löneinkomst av 420 kronor, sänktes arvodet till 1,300 kronor. Den 6 november 1902 transporterades Clementz till musiksergeant av första klassen vid regementet. Oaktat lönen för denna beställning utgör 900 kronor, fick Clementz fortfarande behålla samma arvode som dittills, 1,300 kronor, ända till

dess detta vid slutet av år 1907 helt och hållet upphörde på grund därav att regementets musikkassa då inlevererades till statsverket.

Sedan enskild motionär vid 1909 års Riksdag föreslagit ett extra arvode åt Clementz och därvid upplyst, att denne trots sin beställning såsom sergeant alltjämt fullgjorde den tjänstgöring, som ålegat honom såsom musikdirektör och som vid militärmusikens omorganisation pålagts musikfanjunkaren, samt att Clementz saknade utsikter att inom den närmaste framtiden bliva befordrad till musikfanjunkare vid Hälsinge regemente, enär innehavaren av denna befattning ej vore skyldig avgå förr än den 1 oktober 1916, anförde Riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t den 22 maj 1909, att då Clementz övergått till anställning på stat och således högre löneförmåner än de i staten upptagna icke kunde honom tillerkännas, kunde visserligen icke någon rättsgrund åberopas till stöd för det ifrågasatta extra arvodet, men Riksdagen funne dock, med hänsyn till de omständigheter, som i detta fall föreläge, billighetsskäl tala för någon gottgörelse för förlusten av det arvode, Clementz förut åtnjutit; och syntes denna gottgörelse böra utgå i form av årligt lönetillägg under den tid, som ännu återstode, intill dess Clementz kunde vardas befordrad till musikfanjunkare. Lönetillägget ansåge Riksdagen böra motsvara dels skillnaden emellan en musiksergeants av första klassen och en musikfanjunkares fasta lön samt dels skillnaden emellan nämnda befattningshavares dagavlöningar. Dagavlöningarnas belopp kunde visserligen ej exakt beräknas, enär dessa vore beroende på tjänstgöring, men borde upptagas till det högsta möjliga belopp, vartill de kunde uppgå, sålunda för tjänstgöring under 365 dagar. Skillnaden emellan lönebeloppen utgjorde 300 kronor och skillnaden emellan dagavlöningarna enligt nyss angivna beräkning 182 kronor 50 öre; och skulle sålunda lönetillägget böra utgöra 482 kronor 50 öre, därest icke något avdrag föranleddes av att dagavlöning för viss tid möjligen icke komme att utgå. Sistnämnda belopp borde vid anslags beviljande böra i jämnat tal utföras med 483 kronor. Då emellertid 1909 års Riksdags åtgöranden beträffande den extra staten icke sträckte sig längre än till bestämmande av anslagen å densamma för år 1910, hade Riksdagen med anledning av ovan nämnda motion å extra stat för år 1910 beviljat ett anslag av 483 kronor att användas för beredande enligt ovanstående beräkning av personligt lönetillägg åt Clementz under år 1910, så länge han bestrede musiksergeantsbeställningen vid regementet.

Sedan dess hava, på framställning av Kungl. Maj:t, 1910, 1911 och 1912 års Riksdagar beviljat enahanda lönetillägg.

I det vid innevarande års statsverksproposition fogade statsrådsprotokoll över lantförsvarsärenden anmäldes däremot, att Clementz på grund av iråkad sjukdom icke vidare kunde fullgöra musikfanjunkartjänsten, och att det följaktligen icke å 1914 års stat erfordrades något anslag för beredande av personligt lönetillägg åt Clementz.

Uti underdånig skrivelse den 10 december 1912 har *chefen för Häl-singe regemente* anhållit om tillstånd att meddela Clementz avsked med pension från allmänna indragningsstaten och samtidigt anmält, att Clementz förklarar sig villig avgå från innehavd beställning såsom musiksergeant av första klassen, under villkor att pension från allmänna indragningsstaten till belopp motsvarande pension och fyllnadspension tillerkändes honom.

Vederbörande *regementsläkare* har intygat, att Clementz lider av skleros i hjärnans kärl, att denna sjukdom en gång haft hjärnblödning till följd, att därefter en allmän förslappning i nervsystemet inträtt, att hans sjukdom är kronisk, samt att han på grund därav är för all framtid tjänstoduglig.

Chefen för *sjätte arméfördelningen* har tillstyrkt framställningen.

Direktionen över arméns pensionskassa har upplyst, att Clementz är berättigad att träda ur sin innehavande tjänst och, mot erläggande av expektansavgifter, från och med den 1 februari 1916 tillträda 180 kronor pension i nionde klassen av arméns pensionskassa. Om Clementz uppfyllt villkoren för erhållande av fyllnadspension, skulle den hava utgått med 720 kronor eller tillsammans med kassapensionen med ett belopp av 900 kronor årligen.

Arméförvaltningens civila departement och sjukvårdsstyrelse hava överlämnat ett av kronofogden i Gästriklands fögderi utfärdat intyg, att Clementz' ekonomiska ställning är dålig, samt hemställt om utverkande av Riksdagens medgivande, att Clementz må från och med månaden näst efter den, i vilken han erhåller avsked från sin beställning, å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av niohundra kronor, motsvarande det belopp, med vilket pension från arméns pensionskassa jämte fyllnadspension skulle hava utgått.

Statskontoret har tillstyrkt bifall till denna framställning under framhållande av, att Clementz enligt behörigt läkarbetyg är på grund av sjukdom för all framtid tjänstoduglig, att tillfälle därför synes böra beredas honom att från tjänsten avgå, och att i detta liksom i flera föregående liknande fall pension från allmänna indragningsstaten bör utgå med belopp, som skulle hava tillkommit vederbörande i pension från arméns

pensionskassa och fyllnadspension, därest härför stadgade villkor varit uppfyllda.

Departements-
chefen.

Med erinran att föreslagna pensionen uppgår till samma belopp som den med Clementz' sergeantsbeställning förenade lön å stat, får jag tillstyrka bifall till förevarande framställning och således hemställa, det Kungl. Maj:t täcktes föreslå Riksdagen medgiva,

att musiksergeanten av första klassen vid Hälsinge regemente, musikdirektören Carl Anders Clementz må under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av niohundra kronor att utgå från och med månaden näst efter den, varunder avsked från tjänsten varder honom beviljat.»

Till denna departementschefens, av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan täcktes Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall; och skulle till Riksdagen avlåtas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ex protocollo:

Gunnar Åkerman.